

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การเสนอรายงานผลการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารกับความตระหนักรู้ศัคนคดีและการมีส่วนร่วม เรื่องสิ่งแวดล้อมของพนักงานในงานอุตสาหกรรมเขตอำเภอบางปู จังหวัดสมุทรปราการ ได้แบ่งการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเพื่ออธิบาย

- ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และรายได้
- พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสาร เรื่องสิ่งแวดล้อม จากกลุ่มมวลชน คือ วิทยาศาสตร์ และหนังสือพิมพ์ กับสื่อบุคคล คือ บุคคลในครอบครัว เพื่อนบ้าน เพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงาน และเจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน
- ความตระหนักรู้ในการรักษาสิ่งแวดล้อม
- ศัคนคดีที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม
- การมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing) โดยใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้

ใช้การวิเคราะห์เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อ 1-4

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพารณ์

1.1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานโรงพยาบาล จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	169	42.4
หญิง	230	57.6
รวม	399	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่าพนักงานโรงพยาบาลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีร้อยละ 57.6 และเป็นเพศชายร้อยละ 42.4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานโรงพยาบาล จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
16-25	202	50.6
26-35	178	44.6
36-45	17	4.3
มากกว่า 45 ปีขึ้นไป	2	0.5
รวม	399	100.0

จากตารางที่ 2 พนักงานโรงพยาบาลประจำเดือนมิถุนายน ระหว่าง 16-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.6 รองลงมาคือผู้มีอายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.6 นอกจากนี้ คือผู้มีอายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 4.3 และผู้มีอายุ 45 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีเพียง 2 ราย (ร้อยละ 0.5)

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานโรงงาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เข้าศึกษา	2	0.5
ประถมศึกษา	192	48.0
มัธยมศึกษาตอนต้น	90	22.6
มัธยมศึกษาตอนปลาย	43	10.8
ปวช.	34	8.5
ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	25	6.3
ปริญญาตรี	12	3.0
ไม่ตอบ	1	0.3
รวม	399	100.0

จากตารางที่ 3 พนักงานโรงงานส่วนใหญ่เกือบครึ่งหนึ่งมีการศึกษาในระดับประถมศึกษา คือร้อยละ 48.0 รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีประมาณ 1 ใน 5 คือร้อยละ 22.6 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 10.8 นอกนั้นคือ ผู้ที่มีการศึกษาในระดับ ปวช., ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรี มีเพียงส่วนน้อยซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.5, 6.3 และ 3.0 ตามลำดับ โดยมีผู้ที่ไม่ได้เข้ารับการศึกษาเป็นจำนวนน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 0.5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของพนักงานในงาน จำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 3,000 บาท	31	7.8
3,001-4,000 บาท	85	21.3
4,001-5,000 บาท	135	33.8
5,001-6,000 บาท	56	14.0
6,001-7,000 บาท	39	9.8
7,001-8,000 บาท	14	3.5
8,001-9,000 บาท	11	2.8
มากกว่า 9,001 บาท	26	6.5
ไม่ตอบ	2	0.5
รวม	399	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า จำนวนพนักงานในงานประมาณ 1 ใน 3 มีรายได้ระหว่าง 4,001-5,000 บาท คือร้อยละ 33.8 รองลงมาเป็นรายได้ระหว่าง 3,001-4,000 บาท ซึ่งมีถึง 1 ใน 5 คือร้อยละ 21.3 และรายได้ระหว่าง 5,001-6,000 บาท มีเพียงร้อยละ 14 ส่วนรายได้ระหว่าง 6,001-7,000 บาท , น้อยกว่า 3,000 บาท และมากกว่า 9,001 บาท มีจำนวนใกล้เคียงกันคือร้อยละ 9.8, ร้อยละ 7.8 และร้อยละ 6.5 ตามลำดับ ส่วนที่เหลือมีเพียงส่วนน้อย คือรายได้ระหว่าง 7,001-8,000 บาท มีเพียงร้อยละ 3.5 และรายได้ในช่วง 8,001-9,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุด คือร้อยละ 2.8

1.2 การเบิดรับข่าวสาร เรื่องสิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล

**ตารางที่ 5 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยการเบิดรับข่าวสารของพนักงานในงาน
จำแนกตามระดับการเบิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน**

ระดับการเบิดรับข่าวสาร	สื่อประเภทต่างๆ		
	วิทยุ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์
มากที่สุด	3 (0.8)	11 (2.8)	5 (1.3)
มาก	8 (2.0)	19 (4.8)	5 (1.3)
ปานกลาง	26 (6.5)	25 (6.3)	13 (3.3)
น้อย	70 (17.5)	101 (25.3)	101 (25.3)
น้อยมาก	291 (72.9)	241 (60.4)	273 (68.4)
เฉลี่ย	1 (0.3)	2 (0.4)	2 (0.4)
รวม	399 (100.0)	399 (100.0)	399 (100.0)
ค่าเฉลี่ย	1.40	1.63	1.41
ระดับการเบิดรับ	น้อยมาก	น้อย	น้อยมาก

จากตารางที่ 5 พบว่าพนักงานโรงแรมส่วนใหญ่เบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อม
จากสื่อประเภทต่าง ๆ น้อยมาก กล่าวคือเบิดรับสื่อวิทยุในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 72.9 จากสื่อหนังสือพิมพ์ในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 68.4 และจากโทรทัศน์ในระดับ
น้อยมากคิดเป็นร้อยละ 60.4 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยการเบิดรับข่าวสารทั้ง 3 สื่อแล้ว
พบว่าพนักงานโรงแรมส่วนใหญ่เบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมจากสื่อโทรทัศน์มากกว่าสื่ออื่น
รองลงมาคือสื่อหนังสือพิมพ์และวิทยุ ตามลำดับ แต่การเบิดรับสื่อทั้งสามสื่อก็อยู่ในระดับน้อย
ถึงน้อยมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย การเบิดรับข่าวสารของพนักงานในงาน
จำแนกตามระดับการเบิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล

ระดับการเบิดรับข่าวสาร	สื่อบุคคลประเภทต่าง ๆ			
	สมาชิก ในครอบครัว	เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมงาน	เจ้าหน้าที่ ที่ทำงาน	
มากที่สุด	5 (1.3)	0 -	8 (2.0)	4 (1.0)
มาก	11 (2.8)	0 -	14 (3.5)	2 (0.5)
ปานกลาง	28 (7.0)	6 (1.5)	23 (5.8)	8 (2.0)
น้อย	92 (23.0)	68 (17.1)	99 (24.8)	42 (10.5)
น้อยมาก	251 (62.9)	305 (76.4)	245 (61.4)	323 (81.0)
อื่น ๆ	12 (3.0)	20 (5.0)	10 (2.5)	20 (5.0)
รวม	399 (100.0)	399 (100.0)	399 (100.0)	399 (100.0)
ค่าเฉลี่ย	0.92	0.58	1.06	0.47
ระดับการเบิดรับ	น้อยมาก	น้อยมาก	น้อยมาก	น้อยมาก

จากตารางที่ 6 พนักงานในงานส่วนใหญ่เบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อม
จากสื่อบุคคลประเภทต่าง ๆ น้อยมาก กล่าวคือ เบิดรับข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ในที่ทำงานใน
ระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 81.0 จากเพื่อนบ้านระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 76.4 จาก
สมาชิกในครอบครัวระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 62.9 ซึ่งใกล้เคียงกับการเบิดรับข่าวสาร
จากเพื่อนร่วมงานคือร้อยละ 61.4 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยการเบิดรับข่าวสาร จากสื่อบุคคล
ทั้ง 4 ประเภทแล้ว พบว่า พนักงานในงานส่วนใหญ่เบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมจาก
เพื่อนร่วมงานมากกว่าสื่อบรассเทอร์บอยน์ ๆ แต่การเบิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลทุกประเภทอยู่
ในระดับน้อยมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานการเบิดรับข่าวสารของพนักงาน
โรงพยาบาล จำแนกตามความบ้อยครั้งในการเบิดรับข่าวสารเรื่องการดูแล
รักษาสิ่งแวดล้อมในแต่ละเว็บ

ข่าวสารที่ได้รับ	$\bar{X}$	SD	ระดับการเบิดรับ
1. เรื่องขยะสิ่งปฏิกูล	3.59	1.25	มาก
2. เรื่องการทำจัน้ำเสีย	3.28	1.31	ปานกลาง
3. เรื่องการดูแลรักษาความสะอาด ที่อยู่อาศัย	3.55	1.17	มาก
4. เรื่องการมีส่วนร่วมดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน	2.75	1.20	ปานกลาง
5. เรื่องการดูแลรักษาความสะอาดบริเวณโดยรอบชุมชน	3.30	1.18	ปานกลาง
6. เรื่องการทำจัดสิ่งสกปรกอย่างถูกวิธี	3.22	1.26	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่าพนักงานโรงพยาบาลเบิดรับข่าวสารในเรื่องขยะ สิ่งปฏิกูล และเรื่องการดูแลรักษาความสะอาดที่อยู่อาศัยอยู่ในระดับมาก ส่วนในเรื่องอื่น ๆ ได้แก่ เรื่องการทำจัน้ำเสีย เรื่องการดูแลรักษาความสะอาดบริเวณโดยรอบที่อยู่อาศัย เรื่องการทำจัดสิ่งสกปรกอย่างถูกวิธี และการมีส่วนร่วมดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชนนั้น มีการเบิดรับข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความระหนักในการรักษา
สิ่งแวดล้อมของพนักงานโรงพยาบาล

ข้อความที่ใช้วัดความระหนัก	$\bar{X}$	SD	ระดับความระหนัก
1. ควรกำจัดภัยของเสียจากน้ำ			
เสียก่อนปล่อยออกจากบ้านเรือน	4.31	0.86	มาก
2.* การปล่อยน้ำเสียลงสู่พื้นดิน			
สามารถไถลบ้านเป็นการ			
เพิ่มปุ๋ยลงในดินอีกวิธีหนึ่ง	3.73	1.02	มาก
3. โรงพยาบาลในชุมชนต้องมีระบบ			
การกำจัดน้ำเสียก่อนปล่อย			
ออกสู่ภายนอก	4.55	0.85	มากที่สุด
4.* นำขยะทุกชนิดมาเพารวมกัน			
เป็นวิธีการกำจัดขยะที่ดี			
กว่าวิธีอื่น	3.16	1.25	ปานกลาง
5. การทิ้งขยะไม่เลือกที่จะมีผลเสีย			
ต่อคนเองและครอบครัว	4.14	1.03	มาก
6.* การทิ้งขยะตามห้องถนนบ้าง			
บางครั้งไม่ถือว่าเป็นการ			
ทำลายสิ่งแวดล้อม	3.98	1.07	มาก
7. ทุกคนต้องไม่ทิ้งขยะลงในแหล่งน้ำ			
หรือที่สาธารณะต่าง ๆ ในชุมชน	4.37	1.00	มาก
8.* ข่าวสารการรณรงค์ให้รักษา			
ความสะอาดจากสื่อมวลชน			
เป็นเรื่องไว้สนใจ	4.07	0.90	มาก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อความที่ใช้วัดความ恐怖หนัก	$\bar{X}$	SD	ระดับความ恐怖หนัก
9. ในแต่ละชั่วโมงจะต้องมีเจ้าหน้าที่ เฉพาะเพื่อคุ้มครองสิ่งสาธารณูป ประโยชน์ต่าง ๆ เช่น ถนน	4.29	0.83	มาก
10. การคุ้มครองความสะอาดภายใน ในบ้านและชุมชนต้องได้รับการบูรณะ ผังให้รู้และเข้าใจตั้งแต่เด็ก ๆ	4.52	0.70	มากที่สุด
ความ恐怖หนักเฉลี่ย	4.12	0.42	มาก

*ข้อความเชิงลบในการวิเคราะห์ได้ปรับค่าคะแนนเหล้า

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย พบว่าหนังงานโรงงานมีความ恐怖หนักในเรื่องสถานะก่อนการในชุมชนจะต้องมีระบบการทำจัดน้ำเสียก่อนปล่อยออกสู่ภายนอก และเรื่องการคุ้มครองความสะอาดภายในบ้านและชุมชน ต้องได้รับการบูรณะผังให้รู้และเข้าใจตั้งแต่เด็ก ๆ ออยู่ในระดับมากที่สุด

ในเรื่องอื่น ๆ มีความ恐怖หนักอยู่ในระดับมาก ซึ่งได้แก่ ความมีการกำจัดกาขของเสียออกจากน้ำเสียก่อนปล่อยออกจากบ้านเรือน การทิ้งขยะไม่เลือกที่มีผลเสียต่อคนเองและครอบครัว ในแต่ละชั่วโมงจะต้องมีเจ้าหน้าที่เฉพาะเพื่อคุ้มครองสิ่งสาธารณูปประโยชน์และทุกคนต้องไม่ทิ้งขยะลงในที่สาธารณะต่าง ๆ และเห็นว่าข่าวสารการறรงค์ให้รักษาความสะอาดจากสื่อมวลชนนั้นเป็นเรื่องที่มีประโยชน์ตลอดจนการทิ้งขยะบ้างบางครั้งถือว่าเป็นการทำลายสิ่งแวดล้อมและการปล่อยน้ำเสียลงสู่พื้นดินสาธารณะไม่ได้เป็นการเพิ่มน้ำลงในดิน

หนังงานโรงงานมีความ恐怖หนักระดับปานกลางในเรื่อง การนำขยะทุกชนิดมาเพารวมกันนั้นไม่ได้เป็นการกำจัดขยะที่ดีกว่าวิธีอื่น

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมแล้วพบว่า พนักงานโรงพยาบาลมีความตระหนักในเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมของพนักงานโรงจาน

ข้อความที่ใช้วัดทัศนคติ	$\bar{X}$	SD	ระดับทัศนคติ
1. แหล่งน้ำสาธารณะเน่าเสียเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขโดยเร็ว	4.63	0.64	มากที่สุด
2.* เราควรจำกัดขยายต่างๆ ให้พื้นจากบริเวณบ้านของเราก็พอแล้ว	3.88	0.88	มาก
3. การที่ปล่อยให้เศษพลาสติกลอยตามแม่น้ำลำคลองเป็นเรื่องที่ไม่ถูก	4.14	1.01	มาก
4.* ควรนำขยะไปทิ้งรวมกับขยะริมทางเดินที่มีคนจำนวนมากอยู่ก่อนแล้ว	3.81	1.03	มาก
5. คนที่มีระเบียบและรักษาความสะอาดเป็นคนที่น่ายกย่อง	4.41	0.60	มาก
6. ถ้าเราไม่ใช้วิธีการกำจัดขยะที่ถูกวิธีอาจทำให้เกิดขยะล้นเมืองได้	4.43	0.65	มาก
7.* เมื่อเห็นเศษขยะตกอยู่ตามท้องถนนเราควรช่วยเขี่ยลงท่อระบายน้ำเพื่อให้ถนนสะอาด	4.16	0.96	มาก
8.* การใช้ถุงดำรวบรวมขยะก่อนนำไปทิ้งถือเป็นการลื้นเบลึงโดยใช้เหตุ	3.63	0.94	มาก
9. ปัญหาขยะเป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายทั้งประชาชนทุกคน ทั้งภาครัฐบาล ควรร่วมมือกันแก้ไข	4.51	0.73	มากที่สุด

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อความที่ใช้วัดทัศนคติ	$\bar{X}$	SD	ระดับทัศนคติ
10. *สื่อมวลชนไม่ได้ให้ข่าวสารเรื่อง การคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เป็น ประโยชน์มากนัก	2.84	1.06	ปานกลาง
ทัศนคติเฉลี่ย	4.05	0.38	มาก

*ข้อความเชิงลบในการวิเคราะห์ได้ปรับค่าคะแนนแล้ว

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า พนักงานโรงพยาบาลในทางเดินด้วยเกี่ยวกับการเน่าเสียของแหล่งน้ำสาธารณะที่ต้องมีการแก้ไขโดยเร็ว และที่ขาดไม่ได้เป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายทั้งประชาชนตลอดจนภาครัฐบาลและเอกชน ควรร่วมมือกันแก้ไขมากที่สุด

รองลงมาคือ เห็นด้วยที่ควรจะมีวิธีการกำจัดขยะที่ถูกวิธีมิฉะนั้นอาจเกิดปัญหายังล้านเมืองได้ คนที่มีร่างกายและรักษาระบบความสะอาดเป็นคนดีน่ายกย่อง และไม่ควรปล่อยให้เศษพลาสติกลอดตามแม่น้ำลำคลอง ไม่เห็นด้วยที่ควรกำจัดขยะให้พ้นจากบริเวณบ้านของตนเองเท่านั้น และเมื่อเห็นเศษขยะตกอยู่ไม่ควรที่จะเขยุงท่อระบายน้ำเพื่อให้ถนนสะอาด และไม่ควรนำขยะไปทิ้งรวมกับขยะริมทางเดินที่มีคนนำมากองอยู่ก่อนแล้ว ตลอดจนมีความเห็นว่าไม่เป็นการลื้นเบื่องในการใช้ถุงดำรับรวมขยะก่อนทิ้ง ซึ่งมีความเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก พนักงานโรงพยาบาลมีความเห็นด้วยในระดับปานกลางที่สื่อมวลชนให้ข่าวสารเรื่องการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เป็นประโยชน์

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมแล้วพบว่า พนักงานโรงพยาบาลทัศนคติในเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อมในระดับมาก

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมของพนักงานโรงงาน

ข้อความที่ใช้วัดการมีส่วนร่วม	$\bar{X}$	SD	การมีส่วนร่วม
1. ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทำความ สะอาดในโอกาสพิเศษต่าง ๆ	2.35	1.03	น้อย
2.* บ้านของท่านปล่อยน้ำเสียทิ้ง โดยไม่ได้กรองเศษขยะก่อนทิ้ง	3.96	1.05	มาก
3. ท่านทิ้งเศษขยะในที่ที่จัดไว้ให้	4.02	0.89	มาก
4. มีการจัดถังขยะไว้หน้าบ้านและ มีการจัดเก็บที่ถูกวิธี	3.71	1.05	มาก
5. ร่วมกิจกรรมทำความสะอาด ชุมชนที่ผ่านรายการจัดขึ้น	2.24	1.03	น้อย
6. ท่านแยกและครอบครัวดูแลสิ่งแวดล้อม รอบ ๆ บ้านของคน	3.88	0.86	มาก
7. เมื่อลุกกลางของท่านทิ้งขยะไม่ เป็นที่ท่านจะวางล่างทันที	3.71	0.99	มาก
8. ท่านซักซวนเพื่อนบ้านให้ดูแล รักษาความสะอาดครอบบ้าน ของคน	2.62	1.12	ปานกลาง
9. ท่านเข้าไปตักเตือนเมื่อเห็น คนทิ้งขยะไม่เป็นที่	2.24	1.08	น้อย

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อความที่ใช้วัดการมีส่วนร่วม	$\bar{X}$	SD	การมีส่วนร่วม	
10. ท่านปฏิบัติตามกฎหมายที่โรงพยาบาล ด้วยความเข้าใจกับการรักษา	ลิ่งแผลล้มอย่างเคร่งครัด	3.84	0.89	มาก
การมีส่วนร่วมเฉลี่ย		3.26	0.54	ปานกลาง

• ข้อความเชิงลบในการวิเคราะห์ได้ปรับค่าคะแนนแล้ว

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ย พบว่า พนักงานโรงพยาบาลมีส่วนร่วมในเรื่องการทึ่งขยะในที่ที่จัดไว้ให้ และการงดเศษขยะก่อนปล่อยน้ำเสียออกจากบ้าน สามารถในครอบครัวและลิ่งแผลล้มรอบบ้าน และพนักงานมีการปฏิบัติดามกฎหมายที่เกี่ยวกับลิ่งแผลล้มอย่างเคร่งครัด ตลอดจนมีการจัดถังขยะและมีการจัดเก็บที่ถูกวิธี และตักเตือนทันทีที่ลูกหลานทิ้งขยะไม่เป็นที่ ซึ่งมีส่วนร่วมในระดับมาก

รองลงมาคือ มีการซักซ่อนเพื่อนบ้านให้ดูแลรักษาความสะอาดรอบ ๆ บ้าน อยู่ในระดับปานกลาง และพนักงานโรงพยาบาลมีส่วนร่วมในระดับน้อยในการทำกิจกรรมการทำความสะอาดในโอกาสพิเศษต่าง ๆ เช่นร่วมกิจกรรมทำความสะอาดชุมชนที่หน่วยราชการจัดขึ้น และตักเตือนเมื่อเห็นคนทิ้งขยะไม่เป็นที่

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมแล้วพบว่า พนักงานโรงพยาบาลมีส่วนร่วมในการรักษาลิ่งแผลล้มอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับความตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพีย์สันระหว่างพฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อม กับความตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อม

การเบิดรับสื่อประเภทต่าง ๆ	ความตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อม	
	r	p
วิทยุ	-0.1355	0.007*
โทรทัศน์	-0.0215	0.672
หนังสือพิมพ์	-0.0777	0.126
บุคคลในครอบครัว	-0.0640	0.214
เพื่อนบ้าน	-0.0793	0.127
เพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงาน	-0.1068	0.037*
เจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน	-0.0501	0.335

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 พบว่า พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมจากสื่อ วิทยุและสื่อบุคคลคือเพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงาน มีความสัมพันธ์ทางลบกับความตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ระดับความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับน้อยมาก กล่าวได้ว่าผู้ที่เบิดรับข่าวสารเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อมมากจะมีความตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อมน้อยกว่าผู้ที่เบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมน้อย ล้วนสื่อประเภทอื่น คือ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ บุคคลในครอบครัว เพื่อนบ้าน และเจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยนี้ แสดงว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 เจพะสื่อวิทยุและสื่อบุคคล
ที่เป็นเพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงาน ส่วนสื่ออื่น ๆ ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 12 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างพฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมกับทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม

การเบิดรับสื่อประเภทต่าง ๆ	ทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม	
	r	p
วิทยุ	-0.0397	0.432
โทรทัศน์	-0.0194	0.702
หนังสือพิมพ์	-0.0322	0.525
บุคคลในครอบครัว	-0.0937	0.067
เพื่อนบ้าน	-0.0160	0.758
เพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงาน	-0.1528	0.003*
เจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน	-0.1326	0.010*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 พบว่าพฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมจากสื่อบุคคล คือ เพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงาน และเจ้าหน้าที่ในที่ทำงานมีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ระดับความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับน้อยมาก กล่าวได้ว่าผู้ที่เบิดรับสารเรื่องสิ่งแวดล้อมมากจะมีทัศนคติไม่ดีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมกว่าผู้ที่เบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมน้อย ส่วนสื่อประเภทอื่น คือ บุคคลในครอบครัว, เพื่อนบ้านและสื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ นั้น ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยนี้แสดงว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 เฉพาะสื่อบุคคลที่เป็นเพื่อนฝูง/
เพื่อนร่วมงาน และเจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน ส่วนสื่ออื่น ๆ ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างพฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมกับการมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม

การเบิดรับสื่อประเภทต่าง ๆ	การมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม	
	r	p
วิทยุ	0.1404	0.006*
โทรทัศน์	0.0972	0.056
หนังสือพิมพ์	0.1843	0.000*
บุคคลในครอบครัว	0.2354	0.000*
เพื่อนบ้าน	0.2596	0.000*
เพื่อนฝูง/เพื่อนร่วมงาน	0.1956	0.000*
เจ้าหน้าที่ในที่ทำงาน	0.2539	0.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 พบว่า พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน ได้แก่ สื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ และสื่อบุคคลทุกประเภทมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ระดับความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับน้อยมาก กล่าวได้ว่าผู้ที่เบิดรับข่าวสารเรื่องสิ่งแวดล้อมมากมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมมากด้วย ยกเว้นสื่อโทรทัศน์เพียงสื่อเดียวที่ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยนี้แสดงว่า เป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 (ยกเว้นสื่อโทรทัศน์ที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน)

สมมติฐานข้อที่ 4 ทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม
ในการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ 14 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างทัศนคติที่มีต่อการ
รักษาสิ่งแวดล้อม กับการมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม

ตัวแปร	การมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อม	
	r	p
ทัศนคติ	0.1474	0.004*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 พบว่า ทัศนคติที่มีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์ในเชิง
บวกกับการมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ความสัมพันธ์
ยังอยู่ในระดับต่ำมาก ซึ่งกล่าวได้ว่าพนักงานในงานที่มีทัศนคติที่ดีต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมจะมี
ส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมสูงกว่ากลุ่มที่มีทัศนคติไม่ดี

ผลการวิจัยนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ 4

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย